

RUSKI INWALID

N°

141.

CZWARTEK.

19 Czerwca. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Rygi. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Niderlandy. Wyspa Stey Heleny. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Rygi, 2 Czerwca.

Nie nowe wprawdzie, ale rzadkie zdarzenie zaięło tu w ostatnich czasach powszechną uwagę. Z mocnym wiatrem północno-zachodnim, na obszernych łąkach południowego brzegu Dzwiny spadło wielkie množství długich na półtora cala gąsienic, które na dość znaczney przestrzeni łąk pożarzy trawę z korzeniami. Za spostrzeżeniem tych gąsienic, użyto natychmiast różnych środków: pokopano rowy, zmiatano gąsienice, w kupy, zabijano je i t. d. iednakże bez znacznego zmniejszenia przez to ich liczby. Dnia czwartego powłaziły w ziemię i zamieniły się w poczwarki. Mamy więc teraz niepomyślną wróżbę, widzenia ich znówu w postaci motylów i rozmnożenia się tu ich gatunku. (Podobno najlepiej byłyby posłużyły do ich zagładzenia weroneńskie walce, których tu do młócenia używają; a to przeciągając niemi napadniętą łąkę. Kilka par często odmienianych koni byłyby za-

pewne dostateczne do wygubienia tych nieprzyjaznych gości.

(z gaz. Zusch.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Hamburga, 11 Czerwca.

Minister Portugalski wydał w tych dniach obwieszczenie zawiadamiające, że wszyscy mieszkańcy trzech miast Anzeatyckich i ich posiadłości, udający się do Brezylji powinni bydz opatrzeni w pasporthy z iego Kancellaryi, w przeciwnym zdarzeniu będą aresztowani przybywając do pomienionego Królestwa, a okręta które ich przywiozą iako kontrabandę skonfiskowane zostaną.

Czytamy w iednym z dzienników naszych Artykuł następujący.

„Znaiomy ieden Autor, który był wydrukował pismo w wyrazach najostrzeyszych przeciwko kilku Xiążętom niemieckim, a mianowicie przeciwko Elektorowi Hesskiemu, był w prawdzie wolny od przesładowania i całe iego ukaranie skończyło się na-

tem, że to pismo zostało skonfiskowaniem i zabroniono mu naprzyszość wydawanie podobnych; Lecz towarzystwo naszego muzeum doniosło mu przez pismo urzędowe, że go wymazało z liczby członków swoich.

z Berlina, 15 Czerwca.

Stan zdrowia Króla naszego coraz się poprawia i mamy nadzieję, że w krótkie zupełnie do pożądanego powróci stópnia, i teraz już N. Pan wyjeżdża na przechadzkę.

FRANCYJA.

z Paryża, 5 Czerwca.

Dokończenie pisma z Paryża w gazecie Angielskiej Times pomieszczonego (*Obacz Nr. wczorajszy.*)

„Niecierpliwa próżność Pana *Chatelin* robi mu wiele nieprzyjaciół, a to nawet między jego własnymi stronnikami. Chce aby go tylko jednego słuchano, i miano za jedyny przedmiot pochwał i uznanowania. (Pan *Margrabia de Chautelin*, którego zapewne nieprzyymujemy zdania, jest jednakże jednym ze wszystkich swoich stronników, który na obradach najwięcej biegłości i rozumu pokazał.

„Pan *Manuel* niezyska bynajmniej nadziei które obiecywał talent jego pięknej wymowy. Dąsa się, porywa się, a to dla tego, że przekonać i oświecić niemoże.

„*Benjamin Constant* chociaż w swoich sporach błąka się czasami, dowodzi jednakże w swoich rozumowaniach takiey przezorności i dalekiego objęcia rzeczy, które każą się obawiać przyjaciółom jego o kierunek jaki może nadadź swoim zamiarom. (Kiedy przyciele Pana *Benjamin Constant* nie mają innej przyczyny lękania się, iak tylko jego przenikliwości i dalekiego objęcia rzeczy iakich dowiodł na tem posiedzeniu, mogą być zupełnie spokojnymi.)

„Doktrynarysze (*Les doctinaires*) już niosą w zgodzie z liberalistami. Postrzegli się albowiem, że ci panowie wiedli ich za nadto prędko i daleko (A więc ci Panowie doktrynarysze mają rozum.)

„Klub wolności druku który nazwać można wędrującym, bo niema pewnego miejsca gdzieby się zgromadzał, ale się raz zbiera u jednego z członków swoich drugi raz u drugiego, wzrasta napływem młodzieży; lecz ci co chcieli im dyrygować, postrzegli, że trudno jest wprzódz go w iarżmo karności. — Oskarżają o niedostatek zapału nawet w stronie lewej, to jest w partyi Pana *LaFitte*. Proszę teraz sądzić co mogą

myśleć o związku Pana *Ternaux*, o *Doktrynaryszach* i t. d.

„Komitet, złożony w klubie wolności druku, rozbiera już zasługi kandydatów do wyborów następnych i gotuje listę ich, mającą się posłać do departamentów. Pierwszym warunkiem, iakiego komitet po kandydacie wymaga jest to, aby niebył ani urzędnikiem doczesnym, ani płatnym od rządu. Nawet i oficerów w czynney zostających służbie z trudnością przyymują.

„Aponieważ w tym komitecie największą ma przewagę młodzież, pomimo zatem udawane uszanowanie dla karty konstytucyjney wielką doniey okazują odrazę, zwłaszcza co do artykułu, który stanowi, że niemający lat czterdziestu wieku kandydatem bydz niemoże.

„Kilka nowych imion wymazał Król z listy tych trzydziestu osmiu wygnanców, których ma prawo powrócić. Rozumieją z tym wszystkim że powrócą wkrótce.

„Zdrowie Króla coraz się poprawia. Zdaje się rzeczą pewną że koronacya odbędzie się 25 Sierpnia, a to tem pewniej kiedy się zgodnie uchwalą iakie kolwiek odmiany w konkordacie roku 1801; jest to srodek na którym rząd przestaje. Co do Papieża ten osobiscie żadney temu przeszkody nieczyni; lecz nietak jest z Biskupami w rozmaitych dycecezyach mianowanemi. Lecz opór połączonym Króla i stolicy świętey życzeniom niedługo potrwa, byleby tylko miano wzgląd na dobro Religii i tronu (Pan korespondent sekretny może bydz spokojnym o dobro Religii i tronu, jeżeli się tylko boi Biskupów francuzkich.)

NIDERLANDY.

z Bruzelli, 7 Czerwca.

Czytamy w jednym z dzienników naszych Artykuł następujący:

„Głoszą tu że wkrótce mają zayść nieiakiie odmiany w Ministerstwie naszym wojny. Powiadaia także, że Administracya celna zniesioną zostala i że wszystkie dochody i sprawy tey władzy, przeszły do Administracyi Akcyzowej.

Wyspa S. Heleny.

(z gaz. *Zusch*). *Bonaparte* zajął d. 3 stycznia nowe mieszkanie swoje. Używa on teraz często przechadzki, i zatrudnia się codziennie przez kilka godzin ogrodnictwem. Wiele listów które od jego krewnych i przyjaciół dla przesłania do *Lonlynu* przysły, sekretarz stanu bez otwierania w iedez pakiet ułożył i będą mu w krótkie przesła-

ne z wielą przeznaczonemi dla niego pismami peryodycznemi. Mowią, że na żądanie dwóch mocarstw użyte bydy mają w postępowaniu z nim inne środki, i że rozkazy w tej mierze poszły już do gubernatora wyspy s. *Heleny*.

ROZMAITOŚCI.

Opisanie Amsztardamu. (Dokonczenie.)

Inne godne uwagi budowli i gmachy publiczne są następujące: Bursa kupiecka, Bank pożyczkowy, szkoła łacińska, tak nazwane Gimnazjum *znakomite* i Kollegiia Anatomiczno-Chirurgiczna; stary kościół w którym wyborne widać malowidło na szklach u okien; nowy kościół w którym mieszczą się pomniki grobowców: Wielkiego *Ruiter* Kontr-Admirała *Beitting* zabitego w bitwie pod *Dogersbandt* w 1781 roku i sławnego poety *Voondel*. Oba te kościoły są głównemi parafiami reformatów Holenderskich, którzy oprócz tych mają w mieście jeszcze siedm. Wszystkie inne kościoły iako to dwa Francuzkie, dwa Angielskie, dwa Luterskie, trzy Menonitskie i jeden Kwaków, niemniej też 24 domy katolickie mające kaplice, mniej więcej odznaczają się piękną budową swoję; Największą zaś ściągając uwagę szkoła czyli synagoga żydów Portugalskich: Jest to gmach wielki kwadrato- wy, zadziwiający ogromem swoim choć zewnątrz inąd niemający prawie żadnych ozdób. Warta jest także uwagi *Birza zbożowa* nazywająca się *Heringspakustoren*, cztery główne zaprowadzenia dla dobra cierpiącej ludzkości iako to, łazaret, szpital dla starców, dom dla wdów i podobny dla wariatów; niemniej też kilka domów dla wychowania sierot, dom poprawy, domy do przedzenia, Admiralicja i do niej należący arsenał: domy wschodnio i zachodnio-Indyjskiej kompanii, dom żyda *Pinto*, sześć Arsenałów miastowych; ogród botaniczny przed bramą miasta. W liczbie miast z których wysyła się deputacye do Stanów Jeneralnych, Amsztardam jest piątym. Rząd mieyski składa się z 36 radców, wybierających się dożywotnie z pomiędzy najsławniejszych obywateli. Nadto jest dwunastu Burmistrzów, z których kolejno po czterech wypełniają obowiązki tego urzędu. Wewnętrzna straż powierzona jest gwardyi mieyskiej podzielonej na 36 kompanii. Ma ona swoich pułkowników; lecz nie może się zgromadzać iak tylko zawiado-

mością Burmistrzów. W czasie zamieszek zaszłych w Amsztaroamie w roku 1787, mieszkańcy przedsięwzięli byli bronić wstępu do miasta woyskom Pruskim; lecz wkrótce musieli ustąpić większej sile i zawrzeć pewną ugodę. Na mocy której Prusacy zaięli bramę Leydeńską, i zostawali w tem mieyscu przez cały czas pobytu swego w Amsztardamie, to jest aż do roku 1788.—W czasie rewolucyi iaką sprawiło weyscie Francuzów do Niderlandów, Amsztardam należał do liczby tych miast, które nawięcej okazały patryotyzmu.

Do rewolucyi, Amsztardam był miany za najznakomitsze i nawięcej z miast handlowych nietylko w całej Europie; lecz nawet w całym świecie. Nie bez przyczyny nazywano go nowym Tyrem, głównym punktem składu towarów i piodów wszystkich krajów, oraz srednicą handlu całego świata. Aby dać iakie kolwiek wyobrażenie czytelnikom naszym o rozległości znaczenia handlu Amsztardamskiego, miescimy tu opisanie *Birzy* kupieckiej tego miasta:

Birza Amsztardamska iast gmach niezmiernie rozległy zbudowany z cegły. Ma długości 230 a szerokości 130 stop. Plac wewnątrz zawarty jest doskonale okrągły otoczony galeriā mającą 20 stop szerokości. W tem to mieyscu mogącem pomieścić 4000 osob, zbierają się codziennie kupcy, maklerowie, kapitanowie okrętów, ich właściciele i wszyscy, mający iakie kolwiek interesa handlowe. Otwarcie *Birzy* następuje w południe na głos dzwona i zgromadzenie trwa dwie godziny. O pół dwonastey drzwi znówu się zamykają; iednakże wpuszczają tam aż do pierwszej, lecz za opłatą naznaczonego *sztrafu* czyli podatku, którego zbieranie poruczone jest iednemu z dozorców. Każdy artykuł handlu, każda gałęź przemysłu ma w tym gmachu wyznaczone dla siebie mieysce. To urządzenie ułatwia wyszukanie tej osoby z którą się ma do czynienia; w przeciwnem zdaniu, w takim tłumie trudno było znaleźć kogo potrzeba.

Słupy galeryi dolney oznaczone są numerami od pierwszego do 46. A między tymi pomieszczają się kupcy według ich krajów i rodzaju przedmiotów handlowych. Takim sposobem z lewej strony od weyscia między słupami 2 i 3 numerów znajduje

się Żydzii Niemcey, iuż to prowadzący handel różnemi towarami, iuż wexlujący i odmieniałcy monety złoto i srebro w pie- niądach i massach: między numerami 4 i 5 Kupcy Tabaki, między 6 i 7. Kupcy przy- ieżdżający z Surynam, Kurasao, Indyi Zachodnich i Szwecyi, pod No 8. 9. 10. 11 i 12 Kupcy i właściciele okrętów z Hiszpanii Włoch, Egiptu Lewantu i Turcyi; od 13 do 15 rękodzielnicy materyi iedwabnych i ku- pcy iedwabiu incruco, iako też Grecy, Or- manie i Persy; pod 16, 17 i 18 Maklerowie Bankierowie i t. p. — Prawie na każ- dym słupie przybite jest ogłoszenie o roz- maitych przedazach z targu publicznego nie- mniey też reistr przybyłych okrętów z oznaczeniem ładunku i portów z których przyplłynęły. Dla ulgi w tak rozmaitych i licznych interessach handlowych, liczą w Amstardamie do 400 przysięgłych Makle- rów, wyiawszy tych którzy nie przysięgają i nieuznani są za maklerów urzędowych od zwierzchności miejscowej. Liczba tych ostatnich do tysiąca dochodzi i odbywają także znaczące interessa, choć w przypadku niemogą się uciekać do opieki praw.

(z *Dzielnika politycznego Hamburskiego.*)

M O D Y.

Według najpóźniejszych dzienników Paryzkich, kolory różowe, lilla i cytry- nowy ciągle są w użyciu. *Warszawa* naśladowie w tym *Paryż*.

Mężczyźni noszą kapelusze z szerokie- mi skrzydłami, a *bonet* czyli wierzch ka- pelusza wydęty iest u góry. Najczęściej widać wielki kapelusz na małej głowie.

Zwróciwszy uwagę na obyczaje, któ- re tego-czesnemi nazwać można: Dwora- ctwo czyli (*Kurtyzania*) zdaie się bydz teraz więcey nad inne czasy w modzie. Nie można wszelako przyznać wiekowi obecnemu tey *kurtyzanii*, iaka kwitnęła na dworze Krolów Francuzkich. Ow duch grzeczności, owa chęć przypodobania się lub ujęcia sobie przyjaciela, i ta nakoniec delikatność w obcowaniu, które naówczas panowały, zaginęły dziś podobnie iak *Her- kulanum*, przez wyziew lawy rewolucyney i popiołem zasypane zostały. *Kurtyzania* owa dworu *Ludwików* we Francyi, dworów *Wależysza*, *Sobieskiego* i *Augustów* w Polsce

iuż własną sobie słodycz i przyjemność na- kształt wina straciła, zostawiając obrzask ty- lko i cierpkość. *Kurtyzania* dzisieysza iest tylko nadskakiwaniem i pochlebstwem dla korzyści w tym lub innym widoku.

Słabość tę umysłu ludzkiego nie mo- żna wprawdzie nazywać modną; bo od tak dawna istnieje, iak chęć zysków, zna- czenia i inne wady właściwe ludziom.

Znayduiemy tey klasy ludzi w da- wnych pisarzach rozmaite definicje, i tak np. twierdzi pewny pisarz żartobliwie iż *Kurtyzany* są to podróżni, którzy z uśmiechającą się zawsze twarzą, ieżdżą pocztą z iednego przedpokoju do dru- giego i tam na abonowanych stołkach cze- kaia audyencyi.

Antisten uczeń *Sokratesa* utrzymuje: iż pochlebcy czyli dworaki (*) i kobiety wol- nego życia, w tem są do siebie podobni że poświęcają się równie bez różnicy każ- demu, od kogo z bogacić się mogą a w tym celu życzą wszystkiego dobrego osobom, którym nadskakuią oprócz rozsądku.

Pewny Panuiący maiąc w obrzyczeniu pochlebców swego dworu, nazywał ich *Gens sans humeur et sans honneur*. (Ludźmi straw- nego żołądka i bez honoru.)

Jakożkolwiek bądź, rodzaj ten *Kurtyza- nów* nie przestanie otaczać Władców i nad- skakiwać im bezwzględnie, czy maią cnoty lub przywary, byleby tylko mieli w swych ręku szafunek łask. *Diderot* mówiąc o dwor- rakach twierdzi, iż to są ludzie gotowi na- wet uznać powietrze morowe za Bóstwo, skoroby widzieli, że ma do rozdania urzę- dy lub pensye. — Przyznać więc należy, iż od czasów starożytnych aż do naszych, po- chlebstwo miało swych kapłanów. — Podobnie i w naszym kraju *Kurtyzania* od dawna iest znana; *Wolter* pisze *Kiedy się August napi- iał, piła cała Polska*. Gotowość niższych w dopełnieniu zaleceń tych, od których łask potrzebowali, była zawsze udziałem pocheb- ców, i ztąd pochodzi owe dawne przysłow- wie: *Pan kazał nastraszyć i t. d.*

(*) Wyraz dworak nie bierzemy za iedno co dworzanin, bo tyle iest między pierwszym i drugim różnicy, ile między wadą i przymiotami.

W P E T E R S B U R G U

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.